
Terug naar de Bron

Terug naar de Bron

De coronatijd zet ons leven op de kop. Plotseling staan we voor vraagstukken en problemen die we ons eerder nauwelijks gerealiseerd hebben. Het kerkelijk leven en het pastoraat moeten hierin een nieuwe weg zien te vinden. In onze viering van 16 augustus jl. bij De Burcht hebben we het verhaal van de filosoof en martelaar Justinus gelezen. Hij is geboren rond het jaar 100 in Palestina in de plaats die tegenwoordig Nablus heet.

Wandelend op het strand wees een vreemdeling hem op de woorden van Jezus van Nazareth en zijn volgelingen. Hij raakte daarvan zó onder de indruk, dat hij een vurig verkondiger werd van de Christelijke Boodschap. Hij correspondeerde daar zelfs over met de Romeinse keizer Marcus Aurelius. Waarschijnlijk hebben die brieven zijn arrestatie in 165 en zijn uiteindelijke dood tot gevolg gehad.

Met zijn teksten en zijn brieven is Justinus voor ons een belangrijk getuige van de eerste Christentijd. Zo vertelt hij in onderstaande tekst hoe de eerste Christenen samen kwamen:

“Op de dag die de zondag genoemd wordt komen allen die verblijven in steden of op het platteland samen op één plek, en worden de brieven van de apostelen of de geschriften van de profeten gelezen, zolang als de tijd dat toelaat.”

Vervolgens, als de lezer gestopt is, onderwijst de voorganger met woorden en moedigt aan tot navolging van deze goede dingen.

Daarna staan we allemaal op en bidden, en, zoals eerder gezegd, worden na ons gebed brood, wijn en water gebracht en gaat de voorganger ons op dezelfde wijze voor in gebed en dankzegging en de mensen stemmen in en zeggen: 'Amen'.

Dan wordt er aan ieder uitgedeeld en wordt er deelgenomen aan dat waarover de dank is uitgesproken, en de degenen die afwezig zijn krijgen hun deel van de diakenen.

Diegenen die in goeden doen zijn en bereidwillig, geven wat ieder voor zichzelf passend vindt. Wat wordt opgehaald wordt bij de leiding in bewaring gegeven, die de wezen en weduwen helpt en diegenen die vanwege ziekte of om andere redenen behoeftig zijn. Zij geven aan die gevangen zitten en aan hen die als vreemdeling onder ons verblijven en zij zorgen voor allen die in nood zijn.

Maar zondag is de dag waarop we allemaal onze gebruikelijke bijeenkomst houden omdat het dag Eén is waarop God, nadat hij verandering bracht in duisternis en stof, de wereld schiep. Op diezelfde dag Eén verrees Jezus Christus onze Heer uit de dood.

Op die dag verscheen Hij aan zijn apostelen en discipelen en leerde hen deze dingen die wij u nu voorleggen ter overweging."

HvR